

Народна епско-лирска песма, Женидба Милића Барјактара

- „главит јунак свакој ману нађе“
- разговор војводе Малете и Милића Барјактара
- окупљање сватова
- долазак пред двор
- извођење невесте (мотив девојачке лепоте је међу централним мотивима ове песме, а и један од најпознатијих у нашој народној традицији)
- „стиже урок на коњу дјевојку“
- сусрет мајке и сина
- смрт Милића и мајчина тужбалица

Милић тражи девојку „спрам себе“

Барјактар – носилац барјака, увек велики јунак (као Бошко Југовић)

„Чудо људи за дјевојку кажу

Далеко јој, веле, друге није“

- опис девојке, симболи из биљног и животињског света, стилска фигура ПОРЕЂЕЊЕ
„Сви сватови ником поникоше
И у црну земљу погледаше“. (народна формула)

СТАЛНИ ЕПИТЕТИ: бијела кула, рујно вино, коња врана...

- надраста типичну девојачку лепоту и иде ка чудесном
- број 9, мајка их је имала још 8, злослутни наговештај

- у опису девојачке лепоте: злато, сребро...дар од Бога
- стилска фигура СЛОВЕНСКА АНТИТЕЗА, у разговору зета и таште

Да ли је човеку дато и дозвољено да поседује овакву лепоту?!

Читање народне бајке „Дјевојка бржа од коња“

Колективно веровање: таква лепота се не може поседовати!

Урок – зло, проклетство, нешто лоше, демонске силе

Питање: да ли је оно што је лепо, прелепо, далеко изнад просека, оно што се хвали, да ли такво привлачи демонске силе?

НЕМИНОВНОСТ СУДБИНЕ

Непоштовање обичаја и правила колектива:

- изостаје просидба, као једна од битних етапа у женидби/удаји
- обред прелаза уз обавезну јабуку

Митолошки слојеви: персонификација небеских тела:

Милић – Сунце Дјевојка – Зора

Епско – лирске књижевне врсте:

- песме које у себи обједињују елементе епике и лирике (јунаци + осећања)
- и Вук је приметио да су то „пјесме на међи“
 1. БАЛАДА (трагична љубав и трагичан крај)
 2. РОМАНСА (радосна песма која слави љубав)
 3. ПОЕМА (дужа песма, карактеристична за ауторску књижевност)

Епско: догађаји, јунаци, историјски и неисторијски

Лирско: наглашена осећања, задивљеност лепотом,
тужбалица, сликовити и сугестивни описи девојачке лепоте

По народном веровању превелика лепота никоме никад не доноси добро. Она привлачи неке натприродне силе које желе да је „казне“ и униште. У народу се ова казна зове и уроком.